

полска земя идват нови групи цигани. През 1501 г. циганинът Василий е определен от литовския граф Александър за водач на ромските групи в Полша, Литва и Беларус. През 1557 г. полският парламент издава заповед за прогонване на циганите; това не се случва, както става ясно от приемането на още пет подобни закона от 1565 г. до 1618 г. От 1650 г. полските крале определят цигани за водачи на циганските общности. Циганите от равнинните области на Полша признават само избрания от тях **шеро ром** (глава на циганите). През XVIII век цигански семейства емигрират от Словакия и се настаняват в областта на Карпатите; заселват се в компактни уседнали общности, познати днес като **бергитка рома** (планински цигани); останалите цигани се заселват много преди тях в ниските, равнинни области на Полша и са наричани цигани от полето или полски роми. Законът за заселване от 1791 г. отменя приетите по-рано декрети за експулсиране, но забранява чергарството. През 1793 г. Полша е поделена между Русия и Прусия и губи независимостта си.

Първите сведения за цигани в Полша са записани от Тадеуш Чацки в края на XVIII век и от Игнаци Данилович през 1824 г. През XIX век в полските земи се настаняват цигани от групите **калдераш** и **ловари** от Румъния. Полша получава независимост през 1918 г. След края на Първата световна война циганите калдераш избират свои титуловани крале, което поставя началото на **династията Квиек**. Кралете на циганите калдераш са признати от полското правителство.

През 1939 г. Германия напада Полша и още през 1940 г. започва депортиране на цигани и евреи от Германия. Настаняват ги в гета и трудови лагери. През 1941 г. Германия окупира цялата полска територия и на следващата година започват масови убийства на цигани. В Карчев са убити 200 цигани, в Захрочима – 104, в Лохачи – 115 и по-малко на други места в страната. Стотици цигани са депортирани в концлагерите в Белзец, Хелмно, Собибор и Треблинка. Там, както и в **Аушвиц** (Освиенцим), намират смъртта си и роми, доведени от други страни. Вероятно към 13 000 полски роми са убити по време на немската окупация.

В първите години след войната. властите в Полша не разглеждат ромите като социален проблем за разлика от властите в други източноевропейски страни. Ромите представляват едва 1% от населението и много от тях водят уседнал живот поколения наред. Властите не се страхуват, че многодетните ромски семейства могат да изместят по численост поляците; отношение на расизъм има само към малобройното еврейско население.